

Nr 648

Av herrar **Persson** i Appuna och **Lundberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 151, med förslag till lag om fiskearrenden, m. m.

I proposition nr 151 med förslag till lag om fiskearrenden, m. m., föreslås att genom lagstiftning ge fiskearrendatorer samma skydd som gäller för de s. k. sociala jordbruksarrendena, med bl. a. bestämmelser om minimitid och optionsrätt. Lagen föreslås få tillämpning å alla upplåtelser, där den huvudsakliga försörjningen kan hänföras till fisket; sålunda skall enligt förslaget även kronans vatten inbegripas under lagstiftningen.

Flera remissinstanser, bl. a. kammarkollegiet, domänstyrelsen och lantbruksstyrelsen, ställer sig tveksamma till förslaget vad beträffar kronans vatten. Kammarkollegiet framhåller »att kronan — liksom en kommun — endast i sällsynta undantagsfall kan såsom en enskild upplåtare av fiske rätt vägra förnyad upplåtelse för att själv utnyttja fisket».

Domänstyrelsen framhåller som ett av sina väsentliga skäl för avstyrkande av lagförslaget på denna punkt, att den möjlighet, som styrelsen haft att till sina skogsarbetare upplåta fiskevatten för rekreation och avkoppling, varit av icke ringa betydelse för anskaffning av arbetskraft. Sådana upplåtelser skulle förhindras av en optionsberättigad arrendator.

Det bör också i sammanhanget påpekas, att den alltmer ökade fritiden för människorna kommer att ställa stora krav på att möjligheter finns till rekreation och avkoppling. Att fritidsfisket här kommer att ha stor betydelse står enligt undertecknades uppfattning ganska klart, likaså att kronans vatten i sammanhanget kommer att få den största betydelse. Det skulle under dessa omständigheter vara olyckligt om riksdagen fattade beslut enligt propositionens förslag.

Med hänvisning till ovanstående får vi föreslå,

att riksdagen måtte besluta att från förslaget till lag om fiskearrenden undanta kronans vatten.

Stockholm den 24 april 1957

Sven Persson
i Appuna

John Lundberg